

Otrok.

Slab in brez pomoči pride človek na svet. Otrok bi moral takój umreti, ako bi mu starši ljubeznjivo ne pomagali in ga ne vzrejali.

Starši z otroci veliko trpé. Noč in dan skrbi mati za svojega otroka, ter jo zeló veseli, če otrok lepo raste in je dober. Oče dela in prideluje vsakdanji kruh, obleko in mnogo družega, česar je za družino treba, a mati mu pomaga pri trudnem delu. Toda, kar si človek z rokami, s pridnostjo in z umom pridobi, nema teka in blagoslova, ako si tega nij pridobil pošteno in s hvaležnim srcem do Bogá, katerega prosimo vsakdanjega kruha.

Oče, mati in otroci so družina. Starši zapovedujejo, kaj naj se vse dela in stori, ter opominjajo in ukazujejo otrokom, kaj naj storé, in kaj ne smejo storiti. Volja staršev je otrokom postava, katero dobri otroci natanko izpolnujejo. Gorjé otroku, ki staršev ne uboga in njihove pravične volje ne izpolnuje! Nepokorščina je velika hudobija, katero Bog hudo kaznuje. Kdor starše uboga, jih spoštuje; kdor jih ne uboga, jih ne spoštuje in si božje maščevanje nakopuje. Bog je rekel: „Spoštuj očeta in mater, da bodeš dolgo živel in da ti bode dobro na zemlji!“ Bog zapoveduje otrokom starše spoštovati, jih ljubiti, jim streči, v vsem, kar nij zoper božjo voljo, pokorščino izkazovati, v dušnih in telesnih potrebah pomagati in zanje moliti. K družini štejejo se dalje tudi posli, kateri za plačilo pomagajo staršem delati. Tudi za té skrbé starši in jim s svojim zgledom kažejo, kako naj izpolnujejo svoje dolžnosti. Tudi ti morajo gospodarja in gospodinjo ubogati in spoštovati. A to storé, ako pridno delajo, ako so v vseh rečeh poštene in zvesti ter domačej hiši udani.

A. P.

Priredopisno - natoroznansko polje.

Prepelica.

Nij je ptice, ki bi imela toliko sovražnikov, kakor uboga prepelica, jedina selilka med kurami, katero na potu preko južne Evrope lové in streljajo, da je grôza. Njen največji sovražnik je človek, ki jo loví in strelja zaradi njenega okusnega mesá. Kadar pride jesen, imajo lovci največ veselja, da streljajo in pokajo to ubogo in nedolžno živalico. Največ jih pokončajo Lahi v Napoljskej okolici, ki jih časih po sto tisoč na dan ujamejo. Iz južne Ruske pošiljajo polne sode nasoljenih prepelic v Moskvo in Petrograd.

Prepelica je kokošjega plemena. Perje ima sivo-rujavkasto, po trebuhu nekoliko svitlejše. Vsako peró je po sredi pégasto. Rap ima zeló kratek, zato je truplo videti kebasto in zaokroženo. Kljun ima kratek, čvrst in zbočen, kakor kokoši sploh.

Prepelica prebiva povsod na obdelanej zemlji, ter posebno proti večeru od njive do njive glasno vpíje: „pet pedí, pet pedí!“ Kadarkoli bodete slišali ta glas, takój lahko uganete, da je to prepelica.